

РЕШЕНИЕ

№ 7585

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7028** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Т. К. Т., против Заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието, в частта с която, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 и чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, жалбоподателя е временно отстранен от заеманата от него длъжност „главен надзирател III степен в сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнения на наказанията“ С.“ и е разпоредено, да му бъдат иззети служебната карта и служебно оръжие за срок от два месеца. Твърди се, че издадената заповед е незаконосъобразна, била и нецелесъобразна, тъй като жалбоподател имал дете и семейство за които да се грижи, а заплатата му била единствения доход от ГДИН и семейството било обременено, не можел да расте и се развива професионално. Не би могъл да опорочава дейността на ДНО, защото ще изпълнява добросъвестно служебните си задължения. Исква отмяна на заповедта. Претендират се разноски.

По делото, от страна на ответника, е представена преписката по оспорената заповед Заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието. Посочва се, че процесната заповед е издадена от компетентен орган и е мотивирана, отразено е основанието за нейното издаване, като се посочва, че дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е за неизпълнение на служебни задължения с неизпълнение на заповед и нарушения на служебна дисциплина, пряко нарушение на служебни задължения по длъжностна характеристика. Вменените нарушения са тежки по смисъла на закона и са наказуеми с дисциплинарно наказание „Уволнение“, което е предпоставка за отстраняване от служба. Сочи се, че с оглед служебното положение

на жалбоподателя, същия може да влияе на лица, които ще дадат сведения в хода на дисциплинарното производство, от което се прави извод за затруднение при разкриване на обективната истина. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендират са разноски в размер на юрк. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото при следното.

Жалбата е процесуално допустима. Оспорваната заповед в частта, с която жалбоподател е временно отстранен от изпълнение на длъжността е връчена на 21.06.2021 г. и оспорена на 30.06.2021 г. Жалбоподател е негативно засегнат от заповедта в тази част, налице е правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество е основателна, независимо, че няма изложени фактически обстоятелства, както и правни основания.

Установено е, че със заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието, на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство, против жалбоподателя, за деяние, представляващо тежко дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата и се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“, както и че служебното положение на Т., би затруднило разкриването на обективната истина, чрез въздействие над подчинени и задържани лица. Постановеното отстраняване от длъжност на жалбоподателя, не е изрично обосновано, като изложеното съставлява само правна квалификация. В процесната заповед няма описание по какъв начин, служебното му положение, би затруднило разкриването на обективната истина, както и че не са налице доказателства за това.

Няма спор, че жалбоподател в изпълнение на служебните си задължения на 23/24 май 2021 г. е бил на работа в следствен арест на НСлСл. Не е спорно и излизането му от сградата, в която се намира следствени арест, като място на което се изпълняват служебни задължения. Не е спорно, че докато е бил извън сградата е провел разговор с лица, без това да е мястото и начина, по който се провеждат служебни разговори и се изпълняват служебни задължения по освобождаване на задържан. В хода на процеса от страна на жалбоподател, чрез пълномощника му се изложиха твърдения, че във връзка с освобождаване на лице, по твърдения на свидетел, разпитан в с.з., освобождавания бил с „обществен интерес“, случаят бил приет от дежурните и назначени в наряд за времето от 08,30 на 23 май, 2021 г. до 08,30 на 24 май, 2021 г. за неотложен. В тази връзка жалбоподател провеждал няколкократно разговори по телефон с непосредствени началници.

Производството пред административен орган е започнало по сигнал за нарушения на служебни задължения на служители от О. С. през времето от 23/24 май 2021 г. На основание сигнал е направено предложение за образувано дисциплинарно производство. Като доказателство за извършвани дисциплинарни нарушения е прегледан видеозапис от охранителни камери, което е възпроизведено в предложението, а след това и в заповедта на ответник за образуване на ДП. На 21.06.2021 г. със заповед на министър на правосъдието е образувано дисциплинарно производство, определен е дисциплинарен състав и жалбоподател е отстранен за срок от два месеца. Същият ден е връчен препис от заповедта на жалбоподателя. В заповедта липсва мотивна част, какви са основанията, налагащи отстраняването на жалбоподателя от длъжност за срок от два месеца. Всъщност, в тази заповед няма

изложено обосновано твърдение от ДНО, в случая ответника в настоящото производство за приложимостта на процедурата по чл. 214 от ЗМВР. Такава обосновка няма и в предложението за образуване на ДП, ако следва да се приеме, че е относимо към заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието. Твърденията за законосъобразност и необходимост от отстраняването на жалбоподателя от длъжност с развити хипотетични твърдения, че ще осуети разкриването на обективната истина, поради служебна зависимост към подчинени и задържани лица са единствено в становището на пълномощника на ответника по същество на оспорването.

От съдържанието на заповедта не може да се установи как служебното положение на жалбоподателя, ще затрудни разкриването на обективната истина при образуването срещу него ДП. Нормата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предвижда само като възможност временното отстраняване от длъжност, като в случая в заповедта липсва обсъждане какво налага отстраняването. В процесната заповед не се сочи никакъв законов текст на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗИНЗС, се отнася до обстоятелства извън предмета ѝ, което също е основание за отмяна.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Оспореният акт е издаден от органа, образувал дисциплинарното производство – министъра на правосъдието, който е орган по назначаване на служител – чл. 10, ал. 2, т. 5 ЗИНЗС и следователно не е осъществено отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК. Съдът намира, че процесната Заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието, е издадена от компетентен по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2, ал. 12; вр. чл. 214, ал. 1, т. 1, орган в законоустановената писмена форма.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, държавен служител в МВР, може да бъде временно отстранен от длъжност, с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 от МВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В този случай, отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство, като в процесния, отстраняването от длъжност на жалбоподателя Т. е осъществено въз основа на заповед на министър на правосъдието. Безспорно е по делото, че към датата на издаване на процесната заповед, жалбоподател е заемал длъжност „главен надзирател“ III степен в сектор „Арести“ при О. С..

Нормата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, посочена като основание за издаване на оспорената заповед, предвижда, че държавен служител в МВР, може да бъде временно отстранен от длъжност, с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 от МВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. Нормата предвижда наличие на две обективно кумулативно съединени предпоставки, които следва да са налице към датата на издаване на заповедта за отстраняване, и за наличието на които, органът следва да изложи съответни мотиви. Съдът намира, че при преценката за законосъобразност на издадената заповед за отстраняване от длъжност, следва да се съблюдава изискването на цитираната норма на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, както за наличието и на двете кумулативни предпоставки, така и за обосноваването на същите,

доколкото тяхното наличие не се предполага, респ. наличието на първата не предполага наличие и на втората. Следва, при издаването на заповедта за отстраняване от длъжност, органът да изложи конкретни съображения за това, защо счита, че служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина. Тези причини не могат да бъдат хипотетични или предполагаеми, а конкретно посочени, доколкото и съдът извършва преценката си за тяхното наличие, респ. за обосноваване на същите, за всеки отделен случай. Съдът намира, че в случая е безспорно наличието на първата предпоставка на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - спрямо служителя е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от МВР, въз основа на приетата по делото Заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на правосъдието. Наличието на първата изискуема предпоставка обаче, сама по себе си, не води до извода за законосъобразно на наложената мярка „временно отстраняване от длъжност“. Съдът намира, че в случая, че не са изпълнени изискванията на закона и в оспорената заповед липсват изложени мотиви, относно наличието на втората изискуема от закона предпоставка - служебното положение на служителя да затруднява разкриването на обективната истина. В мотивите на заповедта (липсата на мотиви), ответникът е посочил само текста на нормата на чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, без да изложи съответни съображения защо приема, че е налице цитираната законова предпоставка, в конкретната хипотеза. Не се посочва и каква е конкретната връзка между служебното положение на жалбоподателя и опасността от затрудняване разкриването на обективната истина по образуваното дисциплинарно производство, доколкото нормата на чл. 214, ал. 1 от ЗМВР предоставя само правна възможност за отстраняване на служителя от длъжност, то при осъществяването ѝ от страна на органа, следва да бъдат и изложени съответните конкретни причини и съображения за това. Следва да се посочи също, че от представените по делото писмени доказателства и в хода на съдебното дирене пред настоящата инстанция, не се изложиха твърдения и не се събраха доказателства, установяващи, обстоятелството, че служебното положение на жалбоподателя, може да затрудни разкриването на обективната истина.

На основание гореизложеното, съдът приема, че процесната заповед е издадена при липса на мотиви, и в този смисъл, същата се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена като такава.

Следващо, заповедта е с определен срок – два месеца, който е изтекъл към 21.08.2021 г., а това, че има висящо дисциплинарно производство – било пред ДНО или пред съд не е основание за неограничено продължаване действието на заповедта, едностранно от ответника по оспорването.

Следва в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени сторените по делото разноски, в размер на заплатената от него държавна такса и адв. възнаграждение за един адвокат. В случая, видно от представеният списък на разноските, по чл. 80 от ГПК, се претендират разноски в размер на 800 лв. - заплатено адв. възнаграждение по сключен договор за правна защита и съдействие. В хода на процеса не е направено възражение от страна на ответника, чрез представляващия го юрисконсулт.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. К. Т. Заповед № ЧР-03-94/21.06.2021 г. на министър на

правосъдието, в частта, с която на основание чл. 214, ал. 1 от ЗМВР Т. К. Т. е отстранен от длъжност - главен надзирател III степен в сектор "Арести" при областна служба "Изпълнение на наказанията" - С. за срок от два месеца.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Т. К. Т. сумата от 810 (осемстотин и десет) лв. - разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия